

„Het Lijsternest,”

☒ hoog aan den landweg te Ingoyghem

kennen, maar dat ook Gezelle gebruikt in zijn berijmd pleidooi voor den distel: „Niemand's vriend.”

Ach distel, ik en kende maar van zeggensweege uw streuvelhaar.

Dat bezoek bij Stijn Streuvels in Ingoyghem zal wel altijd een der hoogtepunten blijven in de vele heerlijke herinneringen aan mijn reis „In het Land van Guido Gezelle.”

H. S. S. K.

MIJN EERSTE LITERAIRE LIEFDE

HET ZAL OMSTREEKS HET JAAR 1900 geweest zijn, dat mij voor het eerst in handen kwam de eersteling van Stijn Streuvels: „Lenteleven,” een jaar tevoren verschenen. Op den toen jeugdigen knaap heeft dit werk een onuitwisbaren indruk gemaakt en ik mag dan ook gerust zeggen, dat Streuvels mijn eerste literaire liefde is geweest, aan welke ik mijn verdere leven ben trouw gebleven. Wat ik in die jaren van ontwakende jongelingschap van den grooten Vlaming maar machtig kon worden, werd meegenomen naar dat kleine jongenshokje, waar mij dan uren wachtten van nooit overtroffen geestelijk genot.

Franc Lateur, zoo heet hij en hij was maar een eenvoudige Vlaamsche bakkersjongen, in het nederige dorpje Avelghem. Maar hij was niettemin van een geestelijk-edel geslacht, want was de groote priesterdichter Gezelle niet zijn oom en stelde de bekende „Pastor van te lande” Hugo Verriest al niet onmiddellijk be-

☒ „op zijn stoeren kop, zoo klaar en krachtig gekorven, staat, steil overeind, 't streuvelhaar, waaraan hij zijn bijnaam dankt.” ☒